Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26239
Copyright: Admont, Benediktinerstift

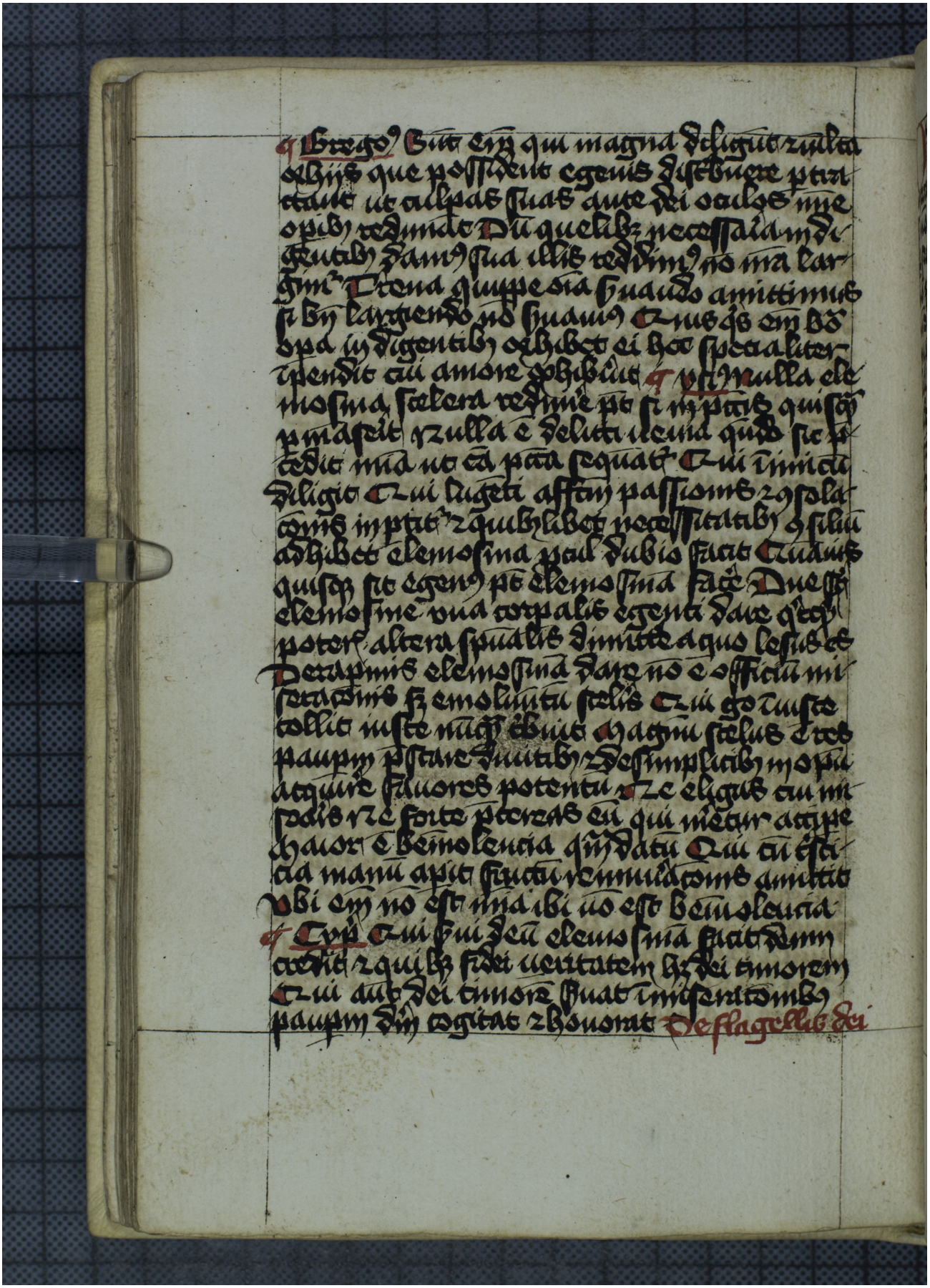

¶ Gregorius. Sicut enim qui magna deliquit nulla
alijs que possidet egenis distribuere potest
nisi ut culpas suas ante dei oculos mise
ricordijs redimat. Dum quelibet necessaria mi
nistratur. Iam sua illis reddimus non ma lar
gimur. Prona quippe sua cuncta amittimus
si ea largiendo non suamus. Cum igitur eum bo
na pauperibus indigentibus exhibet ei hoc specialiter
impendit cui amore exhibetur. ¶ Item. Nulla ele
mosina scelera redimere potest si impietas quis com
miserit. Nulla enim delicti culpa quod sic ce
dit ima non ea pena sequatur. Cui inimicus
diligit. Cui lugeti affert passionis consolat
ionis impertit. Quibuslibet necessitatibus subsidium
adhibet elemosina procul dubio fiat. Cuidam
quisque sit egenus per elemosina fiat. Duo sunt
elemosine una corporalis egenis dare quod
potest. altera spiritalis dimittere a quo lesus est
Detrahentibus elemosina dare non est officium mi
sericordie sed emolumentum stelis. Cui go iuste
tollit iniuste multum ebibit. Magnum scelus est de
pauperum substantiis. Desimplicibus mopia
acquirere thesaurus potentia. Ne eligas cum mi
seris. Ne forte pietas eri qui miseratur accipe
maior est benevolencia quam datur. Qui ei esti
ma manu apertus fructus remuneracionis amittit
ubi enim non est misericordia ibi non est benevolencia.
¶ Cyp. Cui sui dei elemosina fiat dum
credit. Quibus fidei veritatem ac dei timorem
Cui autem dei timore suat miserentur
pauperum dum cogitat. Honorat. De flagellis dei